

19

අරපිරිමැස්ම දියුණුවට මගකි

අප ඉරුදින දහම් පාසලේ උදෑසන වතාවත් ඉටුකිරීමෙන් අනතුරුව ප්‍රධානාචාර්ය ස්වාමීන්වහන්සේ විසින් අනුශාසනාවක් පවත්වනු ලැබේ. පසුගිය ඉරුදින අනුශාසනාවේ නිමිත්ත වශයෙන් යොදාගනු ලැබුවේ දහම් පාසල් සිසුන් විසින් ජල කරාමයක් බාගෙට වසා තිබීමයි.

“බෝසත් දරුවනි, අද හොඳ කථාවක් මම කියලා දෙනවා ඔය ළමයින්ට. පූජාවලිය කියන බණ පොතේ ජීවකාරාම පූජා කථාවෙහි තමයි මේක තියෙන්නේ. දුවේ, පුතේ ජීවක කියන්නේ බුද්ධ කාලයේ හිටපු දක්ෂ වෛද්‍යවරයෙක්. වෙදකම ඉගෙන ගත්තේ තක්ෂිලා නුවර දිසාපාමොක් ඇදුරුකුමාගෙන්. ඉගෙනීම අවසන් කොට තම නුවරට එන අතරමග දී සාකේත නුවර සිටුකුමාගේ දේවියගේ කාලයක පටන් පවත්නා හිසේ අමාරුවක් ගැන එතුමාට දැන ගන්න ලැබුණා. තරුණ ජීවක වෙදුදුරුකුමා මේ ආරංචිය ගැන සැලකිලිමත් වුණා. එතුමා කල්පනා කළා මේ තුළින් තමන් ඉගෙන ගත් ශාස්ත්‍රය අත්හදා බැලීමටත්, නිවසට යන විට කිසි යම් ධනයක් උපයාගෙන යෑමටත් පුළුවන් බව. ඒ නිසා සිටු දේවියට ප්‍රතිකාර කිරීමට තීරණය කරලා, එතුමා සිටු මාලිගයට ගියා.

සිටු දේවිය මේ ළාබාල වෛද්‍යවරයා ගැන මුලින් එතරම් පැහැදීමක් ඇති කර ගත්තේ නැහැ. ඊට හේතුව මීට පෙර වයසින් මුහුකුරා ගිය දක්ෂ වෛද්‍යවරුන් සිටු දේවියගේ රෝගය පරීක්ෂා කර බලා විවිධ ප්‍රතිකාර ලබා දුන්නත් සුව නොවීමයි. එනමුත් සිටු නිවසට පැමිණි මේ වෛද්‍යවරයාගේ ඉල්ලීම මත ප්‍රතිකාර කිරීමට අවසරය ලබා දුන්නා. වෛද්‍යතුමා රෝගියා පරීක්ෂා කොට සුවපත් කිරීම සඳහා ගිතෙල් ටිකක් අවශ්‍ය බව දැනුම් දුන් විට සේවිකාවක් එය ලබා දුන්නා. ජීවක වෙදුදුරුකුමා තමා සතු ව ඇති බෙහෙත් ද මෙම ගිතෙල්වලට එකතු කොට සාදා ගත් බෙහෙත සිටු දේවියට නශ්‍ය කළා. නශ්‍ය කිරීමේ දී ගිතෙල් ටිකක් බීමට වැටුණා. ඒ අවස්ථාවේ රෝගී සිටු දේවිය සේවිකාවකට කථා කළා. පුළුන් කැල්ලකට එම ගිතෙල් ටික රැගෙන ආරක්ෂිත ව තබන ලෙස නියම කළා.

එය දුටු ජීවක වෛද්‍යවරයා සිටුදේවිය පිළිබඳ කලකිරීමක් ඇති කර ගත්තා. ඔහු සිතුවේ මැය දැඩි ලෝහී මසුරු තැනත්තියකැයි කියලයි. වෛද්‍යවරයාගේ බෙහෙතින් ඇගේ හිසේ රුදාව සුව වී බොහෝ සතුව ට පත් වුණා. විශාල ධනයක් පරිත්‍යාග කළා. ඔහුට ස්තූති කළා. ඒ සමඟ ම මෙහෙම ප්‍රකාශයකුත් කළා.

“වෛද්‍යතුමනි, බිමට වැටුණු තෙල් සේවිකාවක ලවා පුළුන් කැල්ලකට රැගෙන පරිස්සම් කරන ලෙස උපදෙස් දුන් විට මම ලෝහී අයෙකු ලෙස වටහා ගත්තා නේද? නැහැ, වෛද්‍යතුමනි අපි ගිහි ගෙවල්වල ඉන්න අයනෙ. සම්පත්වල ආරක්ෂාව ගැන නිතර හිතනවා. අනවශ්‍ය ලෙස සම්පත් භාවිත කිරීමටත්, ඒවා ප්‍රයෝජනයට නොගෙන විනාශ වෙලා යනවා දකින්නටත් මම කැමති නැහැ. නශ්‍යයේ දී බිමට වැටුණු ගිතෙල් ටිකෙන් වුවත් බොහෝ ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවන්. එය ඇතැම් විට පහනක් දල්වීමට භාවිත කරන්න පුළුවන්. කනේ අමාරුවක් හැඳුණොත් භාවිතයට ගන්නත් පුළුවන්. දුප්පත් අසරණ අයෙකුගේ අතේ පයේ ගැමට තෙල් බිංදුවක් ඉල්ලා සිටියොත් ලබා දෙන්නත් පුළුවන්.

යනුවෙන් සිටු දේවිය තරුණ ජීවක වෛද්‍යවරයාට සම්පත් භාවිතය පිළිබඳ ව වටිනා උපදේශයක් ලබා දුන්නා.

දරුවනේ මේ සිද්ධියෙන් අපටත් පාඩමක් ඉගෙන ගන්න තිබෙනවා. අපේ නොසැලකිල්ල නිසා කොතරම් සම්පත් ප්‍රමාණයක් දෛනික ව අප අතින් විනාශ වෙනවා ද? අනවශ්‍ය ලෙස නිවෙස්වල, කාර්යාලයවල විදුලි බල්බ මොනතරම් ප්‍රමාණයක් දල්වෙනවා ද? විදුලි පංකා වගේ ම වායු සමනය කිරීමට ඇති යන්ත්‍ර නිකරුණේ ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා ද? මේ නිසා මොන තරම් විදුලිය ප්‍රමාණයක් අපතේ යනවා ද? ඒ විතරක් නෙවෙයි, නිවසේ හෝ කාර්යාලයවල භාවිතයට ගන්නා උපකරණයක් සුළුවෙන් අබලන් වුවත් අලුත්වැඩියා නොකර භාවිතයෙන් ඉවත් කර විනාශ වෙන්න හරිනවා. ඒ ගැන සොයා බැලීමක් නැහැ. අලුත්වැඩියා කොට භාවිතයට ගතහැකි හුඟක් සම්පත් මේ නිසා විනාශයට පත් වෙනවා. සමහරු පොතක පිට කවරයක් ගැලවුණ ගමන් ඒ පොත පාවිච්චියට ගන්නේ නැහැ. ඇඳුමක් ටිකක් ඉරුණොත් එය මහලා අඳින පුරුද්දක් නැහැ.

අපේ බුදුහාමුදුරුවෝ සම්පත් ආරක්ෂා කර ගැනීමට අදාළ බොහෝ උපදෙස් දීලා තියෙනවා. ඒ අතර දරුවනේ, අංගුත්තර නිකායේ කුල සූත්‍රයේ සම්පත් ආරක්ෂා කර ගැනීමට අදාළ උපදෙස් හතරක් උගන්වලා තියෙනවා.

- 01 විනාශ වූ දේ වෙනුවට අලුත් දේ සපයා ගැනීම
- 02 දිරාගිය දේ සොයා බලා අලුත් වැඩියා කර ගැනීම
- 03 අසීමිත ව ආහාරපාන ගැනීමෙන් වැළකීම
- 04 වරිතවත් ස්ත්‍රියක හෝ පුරුෂයෙකු ප්‍රධානත්වයට පත් කිරීම

අද උදේ මේ කරුණුවලින් මුල් කරුණු දෙක පිළිබඳ ව දුවේ පුතේ විශේෂයෙන් හිතා බලන්න. අපේ බුදුහාමුදුරුවෝ මේ ධර්මය දේශනා කළේ දැනට වසර 2600කට පෙරාතුවයි. නමුත් ඒවා අද සමාජයටත් එක සේ වලංගුයි නේද? අද මම මේ කරුණු ටික කියලා දුන්නේ ඇයි ද කියලා මේ ළමයි දන්නවා ද? අද උදේ මේ අය පන්සල පිරිසිදු කිරීම හොඳින් කරලා තියෙනවා. එය පුණ්‍ය ක්‍රියාවක්. දස පුණ්‍ය ක්‍රියාවලට ගැනෙන හොඳ පිංකමක්. හැබැයි දරුවනේ, බුද්ධ පූජාවට එන විට අත් දෝවනය කිරීමට භාවිත කළ කරාමවලින් දෙකක් බාගෙට වහලයි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. මම මලුවට වඩින විට ඒවා දැකලා

වහලයි මෙතැනට වැඩම කළේ. අපේ සමහර දරුවන් සම්පත් පරිහරණය කිරීමේ දී ඒ පිළිබඳ වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන බව නම් ජේන්තේ නැහැ. මොකද මම එහෙම කියන්නේ? පන්සලේ, පාසලේ, නිවසේ, සම්පත් පරිහරණය කළාට ඒ ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි අතු ගාන්ත ගත්ත කොස්ස, ඉඳල, අතුගාලා නියමිත තැන තියන්නේ නැත්තේ. ඒක ඔහේ දාලා යනවා. වතුර කරාමය ඇරලා බාගෙට වහලා යනවා. පන්තියේ ලියන්න ගෙනා රට හුණු කැල්ල අවසානයේ පරිස්සම් ඇති තැනක තියලා යන්නේ නැහැ. ඒවා තියෙන්නේ මිදුල්වල, කාණුවල. ඇතැම් ළමයින් අඳින ඇඳුම, පළඳින සෙරප්පුව පවා නියමිත ස්ථානයක තබා ආරක්ෂා කරන බවක් ජේන්තේ නැහැ. මේ ආකාරයට අප භාවිත කරන සම්පත් කොපමණ ප්‍රමාණයක් තියෙනවා ද? ඒවායේ ආරක්ෂාව ගැනත් සැලකිලිමත් විය යුතු යි නේද?

ඉතින් දරුවනේ අද මම කියලා දුන්න මේ කරුණුත් හොඳින් හිතට ගෙන සම්පත් අරපිරිමැස්මෙන් හා සැලකිල්ලෙන් යුතු ව භාවිතයට ගන්නා ලෙස බොහෝම දයාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඔය දරුවන්ට පුළුවන් නම් පූජාවලිය සොයාගෙන අර මා කියාපු කතාව කියවල බලන්න. තෙරුවන් සරණයි !

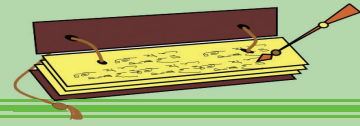
සාරාංශය

අප භාවිත කරන සියලු ම සම්පත් අරපිරිමැස්මෙන් යුතු ව භාවිත කිරීමට යොමු විය යුතු ය. බුදු දහම සම්පත් අරපිරිමැස්මෙන් භාවිත කිරීමට අදාළ බොහෝ උපදෙස් ලබා දී ඇත. සම්පත් අරපිරිමැස්ම යනු ලෝහකම නොවන බව පැහැදිලි ය. වර්තමානයේ බොහෝ දෙනා සම්පත්වල ආරක්ෂාව හා අරපිරිමැස්ම ගැන සැලකිලිමත් නොවී කටයුතු කරන බව දක්නට ලැබේ. එය පුද්ගලයාගේ මෙන් ම රටේ ද දියුණුවට විශාල බාධකයකි.

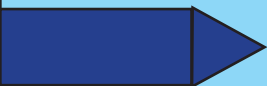

ක්‍රියාකාරකම

1. සම්පත් ආරක්ෂා කිරීමට අදාළ ව බුදුරදුන් ලබා දුන් උපදේශය ලියන්න.
2. අපගේ නොසැලකිල්ල හා අපරීක්ෂාකාරී බව නිසා විනාශයට පත් වන පාසල් උපකරණ රැක ගැනීමට ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග පන්තිභාර ගුරුතුමා හෝ ගුරුතුමිය සමඟ සාකච්ඡා කරන්න.
3. පහත සඳහන් කවිය කියවා මතකයේ තබා ගන්න.

ජල නළයෙන් චතුර රැගෙන කරාමෙ	වහමු
තමන්ගෙ වැඩ අවසන් කොට විදුලිය	නිවමු
ටිකක් ඉරුණු ඇඳුම මසා නැවතත්	අඳිමු
සකසුරුවම පුංචි කාලෙ සිට ම හුරු	වෙමු

පැවරුම

1. සම්පත් ආරක්ෂා කර ගැනීමට යොමු කරවන උපදේශාත්මක වාක්‍යයක් ලියා පන්ති කාමරයේ ප්‍රදර්ශනය කරන්න.
2. සතියක් තුළ තම නිවසේ, පාසලේ හෝ පොදු ස්ථානවල සම්පත් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ඔබ ගත් පියවර ඔබේ සාධුවර්ෂයා පොතෙහි සටහන් කරන්න.